

РЕШЕНИЕ

№ 2681

гр. София, 22.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 26.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **6772** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Е. Д. П. от [населено място], ЕГН: [ЕГН] не е доволен от заповед № 53304/ 22.06.2012 г., издадена от началник група АНД при отдел „Пътна полиция” – СДВР, с която е разпоредено изземване на свидетелството за управление на моторно превозно средство №[ЕИК], категории В, М поради неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 ЗДвП.

В жалбата са въведени оплаквания, че П. претендира отмяната му като незаконосъобразен и издаден при изтекла давност с оглед наказателния характер на принудителната административна мярка. Счита, че описаните в заповедта наказателни постановления не са влезли в законна сила. Подробни съображения са изложени в писмено становище на процесуалния представител на жалбоподателя. Претендира разноски.

Ответникът, началникът на отдел Пътна полиция при СДВР, чрез юрк.Ч. оспорва жалбата.

СГП редовно призована не изпраща представител.

От фактическа страна се установява:

С наказателно постановление № 104698/ 28.08.2005 г., издадено от началник ОПП-СДВР на П. е наложено административно наказание глоба в размер на 40 лв по чл. 183, ал. 4, т. 7 предл.1 ЗДвП и са отнети 10 контролни точки. Върху него не е обозначено връчване на жалбоподателя. С наказателно постановление № 26289/20.03.2007 г., издадено от началник ОПП- СДВР на П. е наложено

административно наказание глоба в размер на 40 лв по чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 ЗДвП и са отнети 10 контролни точки. Върху него не е обозначено връчване на жалбоподателя. С наказателно постановление № 59092/ 14.05.2008 г., издадено от началник отдел АНД при ОПП- СДВР на П. е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв по чл. 183, ал. 4, т. 7 предл. 1 ЗДвП и са отнети 8 контролни точки. Върху него е обозначено връчване на жалбоподателя по реда на чл. 58 ал. 2 от ЗАНН на 03.11.2010 год, съответно влязло в законна сила на 11.11.2010 год. С наказателно постановление № 67844/ 28.05.2008 г., издадено от началник ОПП- СДВР на П. е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв по чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДвП и са отнети 6 контролни точки. Върху него е обозначено връчване на жалбоподателя по реда на чл. 58 ал. 2 от ЗАНН на 03.11.2010 год, съответно влязло в законна сила на 11.11.2010 год. С наказателно постановление № 53304/ 30.04.2009 г., издадено от началник отдел АНД при ОПП- СДВР на П. е наложено административно наказание глоба в размер на 30 лв по чл. 183, ал. 3, т. 6 ЗДвП и са отнети 4 контролни точки. Върху него не е обозначено връчване на жалбоподателя. С наказателно постановление № 107145/18.09.2009 г., издадено от началник АНД при отдел ОПП СДВР, с което на П. е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв по чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДвП и глоба в размер на 10 лв по чл. 185 от ЗДвП и са отнети 6 контролни точки. Върху него е обозначено връчване на жалбоподателя на 22.06.2012 г. Същото е било предмет на оспорване пред СРС по нахд № 12501/2012 год, по което с определение от 29.10.2012 год жалбата на Е. Д. П. срещу наказателното постановление е оставена без разглеждане. С наказателно постановление № 23403/12.03.2008 год, с което на П. са отнети 4 контролни точки за нарушение по чл. 183 ал. 4 т. 8, предл. 3. Същото е връчено по реда на чл. 58 ал. 2 от ЗАНН. Т.е общо по посочените наказателни постановления са отнети 18 контролни точки на П..

На 09.08.2007 г. министърът на вътрешните работи е издал Заповед № Из – 1393, с която е упълномощил длъжностни лица да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки началниците на направления и сектори при териториалните служби.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Както бе посочено, със заповед от 09.08.2007 г. министърът на вътрешните работи е оправомощил длъжностни лица, сред които и началниците на направления и сектори Пътна полиция при териториалните служби на МВР с компетентност да издават заповеди по прилагане на принудителни административни мерки. Заповед № 53304/ 22.06.2012 г. изхожда от началник отдел АНД при отдел Пътна полиция, който несъмнено е ръководител на структурно звено с цитираното наименование, с оглед на което е издадена от компетентен орган – чл. 172, ал. 1 ЗДвП.

Съгласно чл. 171, т. 4 ЗДвП, с цел безопасност по пътищата и преустановяване на административните нарушения на водач, на когото са отнети всички контролни точки и е изгубил правоспособността си, но не е върнал свидетелството си за правоуправление, същото се изземва. Касае се за принудителна административна мярка, за чиято законосъобразност е необходимо на лицето да са отнети всички контролни точки и то да не е върнало свидетелството си за правоуправление. Т. не спори, че свидетелството не е върнато доброволно. Противоречивите позиции на страните по делото касаят другия правополагащ факт – отнемането на контролните

точки. Контролните точки, съгласно чл. 157, ал. 1 ЗДвП, служат за отчет на извършените от водача нарушения. За да обезпечи безопасността на движението, законодателят е преценил, че извършването на определен брой и вид нарушения е основание за отнемане на правоспособността на водача на моторното превозно средство. С цел ефективност на контрола по отношение на извършените нарушения е въведен максимален брой контролни точки и отнемане на определен брой от тях за определени нарушения. В релевантния нормативен акт – Наредба № I - 139 от 16 септември 2002 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство и нарушенията, за които се отнемат, отменена с наредба № Из-1959 от 27.12.2007г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат, са определени максимален размер на контролните точки 39 и конкретния брой точки, които се отнемат за отделните нарушения. Съгласно чл. 4 от Наредбата контролните точки се отнемат въз основа на влязло в сила наказателно постановление. Следователно, за да е налице правомерно отнемане на контролни точки, е необходимо да е установено по надлежния ред извършването на някое от нарушенията, визирани в чл. 3, ал. 1 от Наредбата. Кога едно нарушение е установено по надлежния ред, определя Законът за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Завършващият релевантен факт е влизането в сила на наказателното постановление, установяващо нарушението и наказанието. Съгласно чл. 64 ЗАНН наказателните постановления влизат в сила, когато не подлежат на обжалване, не са обжалвани или са били обжалвани, но са били потвърдени или изменени от съда. Следователно едва след съдването на някой от посочените юридически факти по надлежния ред ще е установено извършването на съответното нарушение и на нарушителя ще следва да бъдат отнети съответния брой контролни точки. Към датата на издаване на оспорената заповед това изискване не е изпълнено по отношение на НП № 107145/18,09,2008год на Началник отдел ПП при СДВР ,с което на П. е наложено административно наказание глоба и са отнети 6 контролни точки също не е влязло в сила, видно от определение на СРС по НАХД № 12501/2012год от 29,10,2012год, към датата на издаване на оспорената заповед. Не е влязло в сила и НП № 104698/28,08,2006год на Началник група АНД при сектор ПП СДВР, досежно отчетите с него 10 контролни точки, както и НП № 26289/20,03,2007год на зам-директор на СДП ,с което на П. са отнети 10 контролни точки. Т.е от общо посочените в заповедта за отнети 48 контролни точки, се установи ,че действително са отнети 18 контролни точки. Удостоверено е надлежно връчване по реда на чл.58 ал.2 от ЗАНН досежно НП № 59092/14,05,2008, № 67844/28,05,2008г, НП № 23403/12,03,2008г По тези съображения се налага извод за недоказаност на фактическите основания в издадения акт-нарушение на чл.59 ал.2 т.4 от АПК. По този начин общият брой отнети контролни точки с влезли в сила НП е 18, което означава, че заповедта противоречи на материалния закон.

Доводът за незаконосъобразност на оспорения акт поради погасяване по давност на изпълнението на наказателните постановления е неоснователен. Съгласно чл. 82, ал. 3 ЗАНН административното наказание не се изпълнява, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока по ал. 1. В случая, с наказателните постановления на жалбоподателя са наложени наказания – глоба, чието изпълнение се погасява след изтичането на срок от три години. Видно от оспорената заповед за седемте

наказателни постановления погасителната давност е изтекла и следователно държавата не може принудително да търси изпълнение на наложените с тях наказания глоба, тъй като нейното субективно право се е погасило. Това обаче не означава, че са се заличили правните последици от извършеното нарушение. Наказателното постановление, с което нарушението е установено, ако е влязло в сила, последиците от извършването му ще са настъпили. Отнемането на контролните точки е последица от извършването на нарушението, а не вид наказание за него и служи единствено за отчет на извършените нарушения и само по себе си не е правопораждащ за отнемането на правоспособността, а с оглед на това и на удостоверяващия го документ, факт. Поради това изтеклата давност за правото на държавата да търси принудително изпълнение на наложените наказания не рефлектира върху правните последици от извършеното нарушение, каквито са отнемането на съответния брой контролни точки, а в резултат на това и изземването на свидетелството за правоуправление. Тези съображения не променят извода за основателност на оспорването, който определя като такава и претенцията за присъждане на разноските по делото - 10 лв държавна такса по жалбата. Досежно искането за присъждане на 600 лв ,уговорено възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, съдът намира, че липсва отбелязване, че същото е платено, поради което и няма да се присъди.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по оспорване на Е. Д. П. от [населено място] №53304/ 22.06.2012 г., издадена от началник група АНД при отдел „Пътна полиция” – СДВР, с която е разпоредено изземване на свидетелството за управление на моторно превозно средство №[ЕИК], категории В,,М поради неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Е. Д. П. 10 / десет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: